

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak van de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op een verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening (artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht), met toepassing van artikel 8:83, derde lid, van die wet, hangende het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
verzoeker,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/27777 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 8 mei 2007 in het geding tussen:

en

verzoeker.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 augustus 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 30 mei 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 8 mei 2007, verzonden op 10 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de Minister van Justitie (lees: verzoeker; hierna: de staatssecretaris) binnen vier weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in die uitspraak is overwogen.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Voorts heeft hij de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Bij brief van 14 juni 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

2. Overwegingen

2.1. Het verzoek heeft geen verdere strekking dan dat bij wijze van voorlopige voorziening wordt bepaald dat de staatssecretaris in afwachting van de uitspraak op het door hem ingestelde hoger beroep aan de aldus bestreden uitspraak geen gevolg hoeft te geven.

2.2. Niet valt op voorhand uit te sluiten dat de uitspraak in hoger beroep niet in stand zal blijven. De uitspraak op dat hoger beroep zal op korte termijn worden gedaan. Onder die omstandigheden en nu niet is gebleken van bijzondere belangen die er in dit geval toe nopen dat aan de aangevallen uitspraak gevolg wordt gegeven voordat op het hoger beroep is beslist, ziet de Voorzitter aanleiding de na te melden voorlopige voorziening te treffen.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

bepaalt bij wijze van voorlopige voorziening dat de Staatssecretaris van Justitie geen nieuwe beslissing op het bezwaarschrift hoeft te nemen voordat de Afdeling op het hoger beroep heeft beslist.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, als Voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Voorzitter

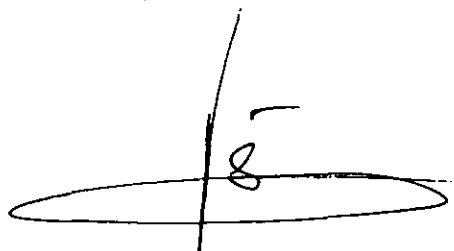
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 20 juni 2007

309-502.
Verzonden:

20 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/6877 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 19 januari 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 januari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 januari 2007, verzonden op 8 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam (hierna: de rechtbank), voor zover thans van belang, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 21 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve overweegt de Afdeling als volgt.

2.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraak van 20 april 2007, zaak no. 200700590/1 (www.raadvanstate.nl) moet, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 (Bahaddar tegen Nederland; JV 1998/45) voordoen.

2.2.1. Hieruit vloeit voort dat de rechtbank, door te overwegen dat in het besluit sprake is van een motiveringsgebrek, heeft miskend dat zij, ter bepaling van de omvang van de door haar te verrichten toetsing in geval van, zoals hier, een herhaalde aanvraag, allereerst ambtshalve moet treden in de vraag of, voor zover thans van belang, aan die aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Eerst indien sprake zou zijn geweest van zodanige nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden had de rechtbank de motivering in het besluit van de minister kunnen toetsen. Dit is niet anders, indien de minister de aanvraag

heeft afgewezen met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht, zoals hij in dit geval heeft gedaan.

2.2.2. Vernietiging van de aangevallen uitspraak kan evenwel achterwege blijven, nu de rechtbank overigens terecht heeft overwogen dat van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden geen sprake is en het tegen het besluit van 11 januari 2006 ingestelde beroep reeds hierom terecht ongegrond heeft verklaard.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, zij het met verbetering van de gronden waarop die rust, te worden bevestigd.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Leden, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

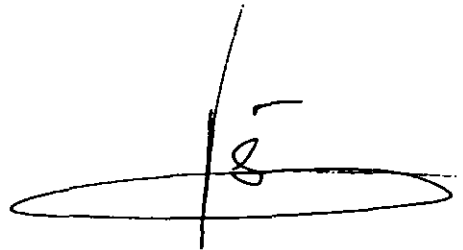
Uitgesproken in het openbaar op 19 juni 2007

284-473.

Verzonden:

19 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

**Informatieblad voor de rechtbank bij de beschikking van 11 januari 2006,
betreffende:**

Naam :
 Geboortedatum :
 Geslacht : vrouw
 Nationaliteit : Chinese
 Land van herkomst : China

 Kenmerk IND : 9504-28-4004
 V-nummer :
 Locatie : Zevenaar

 Datum beschikking : 11 januari 2006
 Soort beschikking : 1A
 Soort aanvraag : verblijfsvergunning asiel
 Beperking : voor bepaalde tijd
 Opschortende werking : ja, mitst tijdig beroep is ingesteld.
 Vertrektermijn : 28 dagen

Bekendmaking beschikking:

- x) verzonden aan gemachtigde
- *) in persoon uitgereikt
- *) aangetekend verzonden naar het laatst bekende adres van betrokkene

Gegevens in te vullen door het Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken

Awb-nummer : _____
 Behandelende rechtbank : _____
 Rechtsmiddel : beroep*vovo
 Naam gemachtigde : _____

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr.: AWB 06/6877
V-nummers:

Inzake: , alias mede ten behoeve van haar minderjarige kinderen, eiseres,
gemachtigde mr. M.A. Collet, advocaat te Rotterdam,

tegen: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde mr. E. de Jong,

I Procesverloop

1 Eiseres, geboren op , bezit de Chinese nationaliteit. Eiseres heeft viermaal tevergeefs verzocht om toelating als vluchteling. Bij brief van 16 mei 2003 heeft eiseres opnieuw verzocht om toelating. Bij besluit van 31 oktober 2003 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Tegen dit besluit heeft eiseres bezwaar gemaakt. Bij brief van 20 oktober 2003 heeft verweerder het besluit van 31 oktober 2003 ingetrokken en eiseres medegedeeld dat haar aanvraag wordt geduid als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Op 13 december heeft verweerder het voornemen kenbaar gemaakt tot afwijzing van de aanvraag. Op 6 januari 2006 heeft eiseres haar zienswijze naar voren gebracht. Bij besluit van 11 januari 2006 is door verweerder afwijzend op de aanvraag beslist.

2 Bij brief van 18 januari 2006 heeft eiseres bezwaar gemaakt tegen het niet tijdig nemen van een besluit op een reguliere aanvraag. Verweerder heeft dit bezwaar aangemerkt als een beroepsschrift en doorgezonden aan de rechtbank ter behandeling als beroep.

3 Bij brief van 9 februari 2006 heeft eiseres tevens beroep ingesteld tegen het besluit van 11 januari 2006 (hierna: het bestreden besluit) bij de rechtbank. De rechtbank heeft dit beroep betrokken in de reeds lopende beroepsprocedure. Verweerder heeft op 24 november 2006 een verweerschrift ingediend.

4 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 8 december 2006. Eiseres is ter zitting verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

II Overwegingen

1.1 Verweerder stelt zich op het standpunt dat de brief van 16 mei 2003 als een asielaanvraag moet worden aangemerkt. Eiseres heeft zich immers beroepen op de omstandigheid dat zij buiten huwelijk twee kinderen heeft gekregen en dientengevolge bij terugkeer naar China strafrechtelijk zal worden vervolgd. De asielaanvraag is reeds onherroepelijk afgewezen en volgens verweerder is er geen sprake van nieuwe feiten of omstandigheden.

AWB 06/6877

2

1.2. In het verweerschrift stelt verweerder zich op het standpunt dat het beroep is gericht tegen het niet tijdig nemen van een besluit. Nu dit besluit reeds is genomen, dient het beroep dan ook niet-ontvankelijk te worden verklaard.

2. Eiseres kan zich niet verenigen met het standpunt van verweerder. Zij voert daartoe onder meer aan dat de brief van 16 mei 2003 zowel asielmotieven als reguliere gronden bevat. Verweerder had op beide aspecten moeten ingaan. Eiseres stelt dat zij bij terugkeer naar China problemen zal ondervinden vanwege haar hier in Nederland buiten huwelijk geboren kinderen. Ten tijde van haar eerdere asielaanvragen waren deze kinderen nog niet geboren, zodat verweerder deze omstandigheden niet heeft kunnen betrekken in de besluitvorming. De kinderen, inmiddels 8 en 7 jaar oud, zijn volledig geïntegreerd. Eiseres beroept zich op haar langdurig verblijf hier te lande en verwijst naar internationale verdragsbepalingen.

3. De rechtbank overweegt als volgt. In geschil is hoe de brief van 16 mei 2003 moet worden geduid. De rechtbank stelt vast dat de brief zowel asielgerelateerde motieven bevat als reguliere gronden. Eiseres heeft immers, naast de strafrechtelijke gevolgen bij terugkeer naar China vanwege haar twee buitenechtelijke kinderen, tevens een beroep gedaan op de situatie van haar kinderen, het lange verblijf en de inburgering hier te lande. Verweerder is in het bestreden besluit alleen ingegaan op de asielgerelateerde aspecten. Dat heeft tot gevolg dat de reguliere gronden niet zijn beoordeeld. Hieraan doet niet af dat in het voornemen, dat in het besluit is ingelast, een korte overweging is opgenomen dat de aspecten die het lange verblijf de inburgering en de kinderen betreffen geen reden zijn om op grond van artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van het beleid af te wijken. Niet valt in te zien welk beleid verweerder daarbij op het oog heeft. Verweerder heeft de aanvraag beoordeeld als een herhaalde aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel. Bij deze beoordeling kunnen de schrijnende omstandigheden die verband houden met of voortvloeien uit het verblijf in Nederland niet worden betrokken, omdat deze aspecten geen verband houden met de uit artikel 29 van de Vw 2000 vermelde gronden voor het verlenen van de verblijfsvergunning. De rechtbank verwijst in dit kader naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, van 15 september 2005, 2000507031/1. De rechtbank is dan ook van oordeel dat de aanvraag had moeten worden gesplitst in twee aparte aanvragen, zowel asiel als regulier. Eiseres heeft ook steeds aangegeven dat dit haar bedoeling was en bij het instellen van rechtsmiddelen consequent zowel beroep tegen het asielbesluit ingesteld, als bezwaar gemaakt tegen het niet tijdig nemen van een besluit op de reguliere aanvraag. Nu er tegen het niet tijdig nemen van een beslissing op een aanvraag bezwaar moet worden gemaakt, alvorens er beroep op de rechtbank openstaat, acht de rechtbank zich onbevoegd hiervan kennis te nemen en zal zij het ten onrechte doorgezonden bezwaarschrift van 18 januari 2006 terugzenden aan verweerder ter behandeling.

4. Thans staat ter beoordeling het beroep van 9 februari 2006 gericht tegen de weigering van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd asiel.

4.1 Ingevolge artikel 4:6, eerste lid van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Ingevolge het tweede lid van dit artikel kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende

AWB 06/6877

3

beschikking, wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld.

4.2 Aan de onderhavige procedure zijn reeds vier procedures vooraf gegaan. Eiseres heeft op 15 april 1991, 28 april 1995, 6 oktober 1997 en 3 juli 2000 aanvragen ingediend om toelating als vluchteling. De aanvragen zijn alle onherroepelijk afgewezen. De laatste uitspraak is gedaan door deze rechtbank op 25 juli 2000 (AWB 00/7559 en AWB 00/7557). Het beroep is ongegrond verklaard.

4.3. Bij haar aanvraag heeft eiseres naar voren gebracht dat zij bij terugkeer naar China gevaar loopt op strafrechtelijke vervolging vanwege haar twee buitenechtelijk geboren kinderen. Verweerder stelt zich op het standpunt dat er geen sprake is van nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb, nu er sedert de aanvraag van 6 oktober 1997 geen gewijzigde feiten of omstandigheden zijn. De rechtbank overweegt dat ten opzichte van de aanvraag van 6 oktober 1997 in zoverre wel nova zijn, nu eiseres ten tijde van het indienen van die aanvraag in verwachting was van haar eerste kind, dat blijkens de geboorteakte van 6 januari 1998 op 3 januari 1998 is geboren. Thans heeft eiseres echter twee kinderen, hetgeen voor de onderhavige aanvraag van belang is omdat de Chinese geboortebeleid nu juist uitgaat van één kind. In de procedure die is aangevangen met de aanvraag van 3 juli 2000 is dit tweede kind dat blijkens de geboorteakte geboren is op 5 juli 1999 echter wel betrokken. Dat blijkt ook expliciet uit de uitspraak van 25 juli 2000. Het betoog van eiseres dat de (beide) kinderen destijds nog niet geboren waren, is in zoverre juist indien wordt uitgegaan van de voorlaatste procedure, zoals verweerder heeft gedaan. Derhalve is er in zoverre sprake van een motiveringsgebrek. Maar omdat er, beoordeeld naar de uitspraak van 25 juli 2000, geen sprake is van nova, ziet de rechtbank aanleiding om dit motiveringsgebrek met toepassing van artikel 6:22 van de Awb te passeren, nu niet gebleken is dat eiseres hierdoor in haar belangen is geschaad. Nu er over deze gronden reeds onherroepelijk is beslist en er in dit kader geen andere gronden zijn aangevoerd heeft verweerder de aanvraag mogen afwijzen met toepassing van artikel 4:6 van de Awb.

4.4 De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

5. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 06/6877

4

III Beslissing

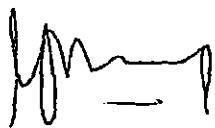
De rechtbank 's-Gravenhage,

rechtdoende:

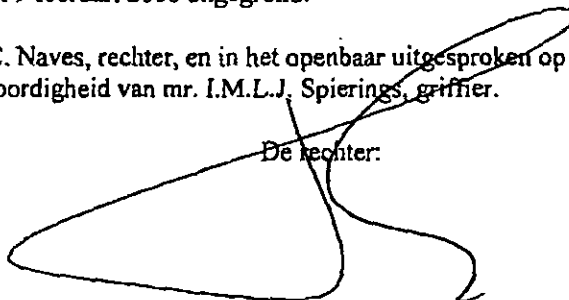
1. verklaart zich onbevoegd kennis te nemen van het als beroepschrift aan de rechtbank doorgezonden bezwaarschrift van 18 januari 2006 en zal dit terugzenden aan verweerder ter behandeling;
2. verklaart het beroep van 9 februari 2006 ongegrond.

Aldus gedaan door mr. H.C. Naves, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 19 januari 2007, in tegenwoordigheid van mr. I.M.L.J. Spierings, griffier.

De griffier:

De rechter:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op:

- 8 FEB 2007

VOOR COPIE CONFORM

De griffier van de
rechtbank
te 's-Gravenhage

wnd

Collet International Lawyers & Associates

Mathenesserlaan 195
3014 HB Rotterdam

Aan de Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
07 MRT 2007	
ZAAKNR.	1660
AAN:	VZ
BEHANDELD: DD:	PAR:

1059-A

Fax: +31 70 365 13 80

Your ref.:
Our ref.: D050500211216 MC/SG
Concerning: /advies
Telnr.: 010 - 2707909
Faxnr.: 010 - 2707900
Email: collet@colletinternational.com

Name: mr. M.A. Collet
Position: lawyer

Rotterdam, 06/03/2007

Hoger beroepschrift*(toevoeging is aangevraagd)*

Edelachtbare heer/vrouwe,
Geacht College,

Tot mij wendde zich mevrouw , geboortedatum , INDnr.
9504.28.4004 , Vnr. , alsmede haar minderjarige kinderen
(geboren) en () , allen van Chinese
nationaliteit, met het verzoek hun belangen te willen behartigen.

Clënten (hierna ook te noemen) hebben mij bepaaldelijk
gevolmachtigd om in hun vreemdelingrechtelijke procedure alle vereist geachte
maatregelen te nemen. Clënten verblijven thans te Deventer, maar kiezen
woonplaats te mijnen kantore aan de Mathenesserlaan 195 te 3014 HB Rotterdam.

Clënten kunnen zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank 's-
Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, d.d. 8 februari 2007 (bijlage),
verzonden op 8 februari 2007, vandaar dat zij tegen deze beslissing thans tijdig
hoger beroep indienen. Hierbij verklaar ik, mr. M.A. Collet, advocaat te Rotterdam,
door W. Yang, Yang bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger
beroep tegen de eerdergenoemde uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Rotterdam van 8 februari 2007, met het kenmerk AWBnr.
06/6877.

letter of 3/6/2007, page 2/3
 your ref.:
 our ref.: D050500211216 MC/SG

Grievens

Grief 1: onjuiste feitenvaststelling

De rechtbank heeft in haar uitspraak terecht aangegeven dat de aanvraag in een asiel- en een regulier deel uiteen valt. Ten aanzien van het asieldeel beoordeelt de rechtbank ten onrechte dat er geen sprake zou zijn van nieuwe feiten en omstandigheden:

In rechtsoverweging 4.3 stelt de Rechtbank:

4.3. Bij haar aanvraag heeft eiseres naar voren gebracht dat zij bij terugkeer naar China gevaar loopt op strafrechtelijke vervolging vanwege haar twee buitenechtelijk geboren kinderen. Verweerder stelt zich op het standpunt dat er geen sprake is van nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb, nu er sedert de aanvraag van 6 oktober 1997 geen gewijzigde feiten of omstandigheden zijn. De rechtbank overweegt dat ten opzichte van de aanvraag van 6 oktober 1997 in zoverre wel nova zijn, nu eiseres ten tijde van het indienen van die aanvraag in verwachting was van haar eerste kind, dat blijkens de geboorteakte van op is geboren. Thans heeft eiseres echter twee kinderen, hetgeen voor de onderhavige aanvraag van belang is omdat de Chinese geboortebelid nu juist uitgaat van één kind. In de procedure die is aangevangen met de aanvraag van 3 juli 2000 is dit tweede kind dat blijkens de geboorteakte geboren is op echter wel betrokken. Dat blijkt ook expliciet uit de uitspraak van 25 juli 2000. Het betoog van eiseres dat de (beide) kinderen destijds nog niet geboren waren, is in zoverre juist indien wordt uitgegaan van de voorlaatste procedure, zoals verweerder heeft gedaan. Derhalve is er in zoverre sprake van een motiveringsgebrek. Maar omdat er, beoordeeld naar de uitspraak van 25 juli 2000, geen sprake is van nova, ziet de rechtbank aanleiding om dit motiveringsgebrek met toepassing van artikel 6:22 van de Awb te passeren, nu niet gebleken is dat eiseres hierdoor in haar belangen is geschaad. Nu er over deze gronden reeds onherroepelijk is beslist en er in dit kader geen andere gronden zijn aangevoerd heeft verweerder de aanvraag mogen afwijzen met toepassing van artikel 4:6 van de Awb.

De rechtbank gaat daarbij ten onrechte uit van een benadering waarbij zij uitsluitend uitgaat van de geboorte van de beide kinderen. Er is echter volledig voorbij gegaan aan het feit dat er sprake is van groei en ontwikkeling van de kinderen. Er kan derhalve gesproken worden van voortschrijdend inzicht, waarmee wel degelijk sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden. In het dossier is verschillende malen uitgebreid ingegaan op de situatie met betrekking tot de kinderen. Tevens is uitgebreid medische informatie ingebracht. De rechtbank heeft derhalve ten onrechte niet over deze nieuwe feiten en omstandigheden geoordeeld.

Grief 2: onjuiste wettelijke grondslag

Ten onrechte gaat de Rechtbank voor bij aan de in de gronden van beroep genoemde internationale bepalingen, te weten: artikel 8 EVRM, 17, 23, 24 IVBPR en 3 en 9 IVRK op grond waarvan de belangen van de kinderen voorop dienen te staan. Op grond van artikel 3:2 Awb in combinatie met artikel 94 Gw dient een verdragsconforme interpretatie plaats te vinden en kan niet worden volstaan met een

letter of 3/6/2007, page 3/3
your ref.:
our ref.: D050500211216 MC/SG

standaardmotivering, waarbij de belangen van de kinderen niet eens een rol hebben gespeeld.

De rechtbank stelt vast dat er sprake is van een motiveringsgebrek ten aanzien van de geboorte van de kinderen, doch passeert deze ten onrechte met een beroep op artikel 6:22 Awb door te stellen dat eiseres niet in haar belangen is geschaad. Gelet echter op hetgeen onder grief 1 reeds is aangevoerd én hetgeen reeds onder grief 2 naar voren is gebracht, is er wel degelijk sprake van belangen, welke ten onrechte zijn gepasseerd met een beroep op artikel 4:6 Awb, geen sprake van nieuwe feiten en omstandigheden.

Omdat een gemotiveerd beroep is gedaan op die Internationale bepalingen, kan niet simpelweg worden volstaan met het enkel hanteren van die Nederlandse bepalingen om het beroep af te wijzen. De Rechtbank heeft verzuimd te motiveren waarom die Internationale bepalingen in casu niet van toepassing zijn of niet nader getoetst hoeven te worden. Er is hier geen sprake van een situatie waarbij enkel door het indienen van een nieuwe asielaanvraag geprobeerd wordt om het eerder besluit aan een nieuwe toetsing te onderwerpen. Er is hier sprake van een belangrijk bewijs dat aantoonst dat er schending dreigt van het refoulementverbod.

Rechtsgevolgen

Nu de Immigratie- en Naturalisatiedienst ook geen verdere overwegingen heeft gebezigt in de bestreden beslissing, kan dus ook niet worden besloten de rechtsgevolgen in stand te laten. Een nieuwe beslissing leidt immers niet noodzakelijk tot een zelfde oordeel, noch kan thans worden gesteld dat het bestreden besluit rechtmatig tot stand is gekomen, derhalve kan ook geen toepassing worden gegeven aan artikel 8:72 lid 3.

Om al deze redenen verzoekt zij u:

het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak, alsmede de primaire beslissing van de Immigratie- en Naturalisatiedienst te vernietigen.

Naast dit telefaxbericht wordt dit beroepschrift met bijlage u ook per gewone post toegestuurd.

Hoogachtend,

M.A. Collet

bijlage: uitspraak Rechtbank d.d. 8 februari 2007